

32.

Die Tugend, virtutea; das Laster, viciulu; gerecht, justu; rufen, a chiema; hassen, a urî; plaudern, a bîrfi; hîmuntreghen, a coborî; näher treten, a se aprobia.

Să dâmu uă bucată de pâine acestuă sărmanu copilu. Ne cheamă, să ne coborîmu. Dómnă, luați încă uă cescă de ceaiu. Să citim mai întâi dia-rulu. Să fimu dreptă către totă lumea. Să iubim virtutea, să urîmu viciulu. Să ne apropiâmu puçinu. Apropiați-vă puçinu. Priviți aci, domnule. Să sperâmu tot-de-una. Să acceptâmu încă unu momentu. Nu vă duceți încă. Spălați-vă nainte de a ești. Duceți-vă a cărui culca. Nu vă sculați. Să lucrâmu acum. Să nu mai bîrsim.

33.

Die Lüge, minciuna; der Lügner, mincinosulu; der Müßiggang, lenevia; der Schmeichler, línguitorulu; der Nächste, aprópele; den Umgang suchen, a căuta să aï afacă; ergeben, predat; allgemein, în general; fliehen, a fugi; verachten, a desprețui; benutzen, a profita; sich hingeben, a se da.

Ich hasse diesen Menschen; er ist ein Lügner. Wir hassen den Müßiggang. Wir werden immer diejenigen hassen, die dem Laster ergeben sind. Ich hasse niemanden. Gott will nicht, daß wir jemanden hassen. Hasset die Lüge, aber hasset euren Nächsten nicht. Fliehe die bösen und suche den Umgang derjenigen, welche tugendhaft sind. Dieser Mensch wird allgemein verachtet; Federmann flieht ihm. Wir fliehen alle diejenigen welche sich dem Müßiggang hingeben. Mein Onkel hat mir gerathen, die Gesellschaft dieser jungen Leute zu fliehen. Laßt uns die Schmeichler fliehen. Die Zeit flieht, man muß sie benutzen.

34.

Pentru ce mă urî? Nu vă urăscu. Nu trebuie să urî pe nimeni. Amu uritu tot-de-una pe lingua-